

عنوان مقاله:

امید به زندگی بیشتر و جمعیت سالمندی کمتر در زنان ایرانی: تحلیلی پیرامون ناهمخوانی

محل انتشار:

مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

احمدی بتول*

فرزندی فرانک

شریعتی بتول

علی محمدیان معصومه

محمد کاظم

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مشاهده هرم سنی سرشماری ۱۳۷۵ و نمونه گیری و برآورد جمعیتی ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ نشان دهنده بیشتر بودن جمعیت قابل ملاحظه مردان نسبت به زنان سالمند است. این در حالی است که میزان های اعلام شده امید به زندگی در زنان بالاتر از مردان است. مطالعه حاضر به منظور بررسی و تحلیل پیرامون این ناهمخوانی انجام شده است. روش کار: در این بررسی نسبت های جنسی در سال های ۱۳۷۵-۱۳۳۵ بر اساس داده های سرشماری محاسبه و روند تغییرات آن طی این دوره تحلیل شد. نتایج: روند تغییرات نسبت جنسی در طی سال های ۱۳۷۵-۱۳۳۵ نمایانگر آن است که نسبت قابل ملاحظه ای از زنان تا سال ۱۳۳۵ شانس گذر از گروه سنی ۲۵-۳۴ به گروه سنی ۴۴-۳۵ سال را نداشته اند. احتمالاً بحرانهای دهه ۱۳۲۰ موجب آسیب پذیری بیشتر زنان در سنین باروری شده است. تغییر این وضعیت از سال ۱۳۵۵ (عدم افزایش بارز نسبت جنسی) می تواند بیانگر بهبود وضعیت اجتماعی و برنامه های بهداشتی درمانی و افزایش اثر بخشی این برنامه ها باشد. نتیجه گیری: از آن جا که امید به زندگی بر اساس احتمالات شرطی مرگ و میر در هر زمان محاسبه می شود و با توجه به نتایج حاصل از بررسی، ناهمخوانی ظاهری هرم سنی جمعیت کشور با امید به زندگی زنان، ناشی از مرگ و میر بالای زنان در سال های قبل از ۱۳۵۵ است.

کلمات کلیدی:

Population pyramid, جمعیت، زنان، نسبت جنسی، امید به زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1718802>

